

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1115/2017
24.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ ДОО за ... из ..., чији је пуномоћник Марија Вучковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Јовановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 433/17 од 20.02.2017. године, на седници одржаној 24.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 433/17 од 20.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 59/16 од 29.12.2016. године, усвојен је примарни тужбени захтев тужиоца у непресуђеном делу и обавезана је тужена да тужиоцу на име купопродајне цене исплати износ од 4.351.401,33 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 05.06.2015. године па до исплате и износ од 1.414.361,54 динара. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име трошкова поступка износ од 411.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 433/17 од 20.02.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд

пази по службеној дужности, а побијана пресуда супротно наводима ревизије нема недостатака због којих се не би могла испитати. Неосновани су наводи ревизије да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. Закона о парничном поступку, јер је другостепени суд имао у виду све околности конкретног случаја и чињенично стање које је утврђено у поступку пред првостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, између правног претходника тужиоца као продавца и тужене као купца, закључен је купопродајни уговор 22.06.1995. године, чији предмет је био ... стан број ..., површине 83,16 м², у ... улазу на ... спрату зграде за колективно становање у изградњи у ..., ул., за купопродајну цену од 149.688,00 динара, што је са 3% пореза представљало за исплату укупан износ од 154.178,64 динара. Уговорне стране су предвиделе да ће тужена уговорену цену исплатити тако што ће 25% уговорене вредности и порез на промет исплатити у року од три дана по потписивању уговора, а преостали износ од 112.266,00 динара у 480 месечних рата почев од 22.06.1995. године. Почетна рата одређена је на износ од 233,89 динара са доспелошћу до 10. у месецу, уз право продавца да на благовремено неисплаћене рате обрачуна законску затезну камату. Ради очувања вредности купопродајне цене предвиђена је ревалоризација рата у току отплате и то месечно према стопи раста цена на мало на територији Републике Србије. Предвиђено је и право продавца да, за случај да купац не измири три узастопне рате, наплати цео дуг у једнократном износу судским путем са законском затезном каматом. Тужена је у почетку редовно измиривала рате по уговору, међутим због лоше финансијске и породичне ситуације почела је да касни са исплатама. Последњу рату утврђену на износ од 9.146,00 динара исплатила је дана 15.06.2012. године, након чега није ништа плаћала по овом основу. Тужилац је извршио обрачун неизмирених обавеза на дан 10.08.2014. године на који дан по основу доспелих неисплаћених рата тужена дугује 1.056.618,83 динара, на име доспеле законске затезне камате износ од 1.414.361,54 динара, док се обрачуном неизмирених рата добија износ од 3.294.782,50 динара. Тужилац је покренуо ову парницу дана 05.06.2015. године, а постављеним захтевом тражи исплату наведених износа. Вештачењем је утврђено да је ревалоризација доспелих рата извршена у складу са уговорним одредбама, а недоспелих према ценама на дан израде налаза вештака и дуг добијен множењем са бројем недоспелих рата.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом одредаба материјалног права, правилно закључили да је основан захтев тужиоца за исплату спорних износа.

Одредбом члана 262. став 1. ЗОО, предвиђено је да је поверилац у обавезном односу овлашћен да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је савесно у свему како она гласи. Одредбом члана 454. ЗОО прописано је да се уговором о продаји обавезује продавац да пренесе на купца право својине на продату ствар и да му је у ту сврху преда, а купац обавезује да плати цену у новцу и преузме ствар. Одредбом члана 516. истог закона

предвиђено је да је купац дужан да плати цену у време и на месту одређеном у уговору.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су одлуку о основаности постављеног захтева за исплату главнице у складу са уговореним условима, те доспеле законске затезне камате исказане у апсолутном износу, засновали правилном применом цитираних одредаба Закона о облигационим односима. Супротно ревизијским наводима вештачењем је утврђено да је револаризација доспелих рата извршена у складу са уговорним одредбама, а недоспелих према ценама на дан израде налаза вештака и дуг добијен множењем са бројем недоспелих рата. Висина обавезе тужене утврђена је у складу са садржином самог уговора, а обрачун извршен на начин и по критеријумима како је то предвиђено сагласношћу воља уговорних страна, те у конкретном случају нема недозвољеног располагања тужиоца, а није дошло ни до двоструке ревалоризације и није нарушена равноправност странака у овом правном послу како се то неосновано ревизијом тврди.

Врховни касациони суд није детаљно образлагао ову пресуду у погледу осталих ревизијских навода, будући да се истим понављају жалбени наводи на које је апелациони суд дао јасне и правилне разлоге, које у свему прихвата и овај суд, применом члана 414. став 2. ЗПП, а наводе у ревизији којима се оспорава утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није ценио, с обзиром да се ревизија из ових разлога не може изјавити (члан 407. став 2. ЗПП).

У складу са изнетим, а на основу члана 414. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић